

23 november 2019

Migratie

Kwam voor het eerst: Internationaal verantwoordelijken Martine en Bruno, Mimi D.G., Oona E., Georges D.K., Waltraud S. en vrijwilligers Samia, Ines, Elif en Selin.

We gebruikten een tekst van Père Joseph. Willy en Martine legden uit wie hij is. Père Joseph is zelf in armoede opgegroeid. Later leefde hij in Noisy-le-Grand, tussen gezinnen die er tijdelijk opvang hadden gevonden. Samen met deze gezinnen richtte hij ATD Vierde Wereld op. Hij wist dat mensen in armoede in schaamte leefden en hij bood hen een weg om trots op zichzelf te zijn. Hij leerde hen ontdekken dat ze niet alleen zijn en nodigde hen uit om samen te werken en samen op te komen voor hun rechten.

In de toespraak van Père Joseph lazen we dat samenleven met mensen van een andere origine soms moeilijk is.

We hoorden volgende moedige getuigenis: “Ik voel mij een leegganger tegenover

sommige andere mensen. Als er zo iets gezegd wordt over profiteurs neem ik dat direct op mij, vroeger durfde ik daar niet op reageren. Ik denk altijd dat ik mij moet verantwoorden. Ik val overal buiten, ik ben geplaatst geweest, ik heb geen werk, mijn kinderen zijn op verschillende plaatsen geplaatst geweest, ik heb niets tegen vreemdelingen, ik vind het alleen spijtig dat ik geen werk heb, ik doe wel

vrijwilligerswerk”. Onmiddellijk was er veel herkenning. Sommigen vonden wel werk maar werden onderbetaald omdat ze geen diploma hebben. Dat achtervolgt je de rest van je dagen. De jobs die je vindt zijn slecht betaald. We voelen ons vlug de mindere en we moeten ons voortdurend bewijzen. Door te leven in armoede hebben we vlug het gevoel dat er op ons neergekeken wordt.

Het is belangrijk om wederzijds respect te tonen. Als je ervaart dat je niet gerespecteerd wordt dan kan je moeilijk ook anderen respecteren. Een belangrijke voorwaarde is dat we onszelf respecteren. Dan pas kunnen we ook anderen respecteren. Als iemand je vuilniszak voor je deur zet, dan geeft dit vaak spanningen. Zeker als je de mindere voelt of gefrustreerd. We weten nu dat de huurprijzen van sociale woningen zullen stijgen. Dat geeft veel stress en wrok en dan ontploft het in de wijken. Het woord racisme wordt te vlug gebruikt; het gaat niet om racisme maar om frustratie over je leefsituatie.

Er zijn ook veel botsingen omwille van de cultuur die verschillend is. We zijn bang dat onze cultuur verdwijnt. We zijn ook bang dat we het nog moeilijker krijgen doordat mensen met een migratie-achtergrond een betaalbare woning zoeken. We zien te weinig dat besparingen iedereen treft. Politici doen ons geloven dat de oorzaak voor het feit dat we minder hebben bij mensen met een andere origine ligt.

De groep van Oostende ontmoette enkele mensen van een andere origine en ontdekte dat zij ook geen woning vinden, soms zelfs geen inkomen hebben en gedwongen zijn tot zwartwerk om te overleven. Er worden veel leugens op facebook en in de media verteld. Er leven veel veronderstellingen die niet kloppen. Politici en media laten ons dingen geloven die niet waar zijn.

We hebben gemeenschappelijke belangen: gerespecteerd worden in de maatschappij, een goede woning vinden, onze kinderen een goede toekomst geven. Père Joseph nodigt ons uit om samen te werken, samen op te komen voor dezelfde belangen. We hoorden van Bruno en Martine, internationaal verantwoordelijkden, dat ATD staat voor een wereldwijde solidariteit. In ons land, maar ook in andere landen willen we niemand achter laten. We willen niet dat mensen uitgesloten worden.

Een aantal vluchtelingen vallen ook uit de boot en kunnen hier niet op solidariteit van hun landgenoten rekenen. Niemand achterlaten betekent dat we niet kijken naar huidskleur of land van herkomst. We willen dat iedereen een plaats vindt in onze maatschappij. Met de mensen die er niet bij horen, ongeacht hun herkomst, willen we solidair zijn.

Belangrijk is dat we met elkaar praten en elkaar beter leren kennen. Op onze volksuniversiteit waren 5 jongeren uit Vilvoorde. We hoorden van hen dat ze na de verkiezingen scheef bekeken worden. Als er op de bus iets gebeurt, kijkt iedereen hen aan alsof zij de schuldige zijn. In de namiddag maakten we samen een dessert klaar en leerden ze ons enkele dansen. Een andere groep ging in gesprek met een Senegalees en stelde vast dat het leven voor hem hier niet eenvoudig is.

Een grote vraag blijft nog: willen we ook in onze groep plaats geven aan mensen van een andere origine?

Gemaakt door

Roland

Michelle

Vanessa

Manuella

**Dit verslag en ook foto's
zijn terug te vinden op
onze facebookpagina
(Volksuniversiteit ATD
Vierde Wereld
Vlaanderen).**

ATD Vierde Wereld, Victor Jacobsaan 12, 1040 Brussel tel. 02/647.92.25 volksuniversiteit@atd-vierdewereld.be